

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1152/2014
03.12.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.О., због продуженог кривичног дела навођење на оверавање неистинитог садржаја из члана 358. став 1. и став 2. у вези става 1. у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву браниоца окривљеног М.О., адв. М.Г., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу 6К 192/10 од 23.04.2014. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 375/14 од 10.07.2014. године, у седници већа одржаној дана 03.12.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.О., адв. М.Г., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу 6К 192/10 од 23.04.2014. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 375/14 од 10.07.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу 6К 192/10 од 23.04.2014. године, окривљени М.О. оглашен је кривим због продуженог кривичног дела навођење на оверавање неистинитог садржаја из члана 358. став 1. и став 2. у вези става 1. у вези члана 61. Кривичног законика за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року од две године по правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Окривљени је обавезан да плати суду на име паушала 10.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Кж1 375/14 од 10.07.2014. године, делимично је уважена заједничка жалба окривљеног М.О. и његовог браниоца адв. М.Г. и преиначена пресуда Основног суда у Крушевцу 6К 192/10 од 23.04.2014. године у погледу личних података окривљеног.

Против наведених пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног М.О., адв. М.Г. са предлогом да се захтев усвоји.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета, са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев нема прописан садржај.

Према одредби члана 484. ЗКП која прописује садржај захтева, у захтеву за заштиту законитости мора се навести разлог за подношење прописан одредбом члана 485. став 1. ЗКП, дакле, да ли се захтев подноси због повреде закона (тачка 1.), примене „неуставног закона“ (тачка 2.) или повреде односно ускраћивања људског права и слободе (тачка 3.).

Дакле, наведеном законском одредбом, предвиђено је да захтев мора да садржи навођење разлога за подношење, а који су прописани у члану 485. став 1. ЗКП.

Бранилац окривљеног у захтеву не наводи конкретно из којих разлога је захтев поднет, с тим што из садржине захтева произилази да је захтев поднет због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП).

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом четири наведеног члана, предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено пре свега таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним или апелационим односно другостепеним судом.

По налажењу Врховног касационог суда, одлука против које је поднет захтев, или поступак који јој је претходио има се испитати само у границама истакнуте конкретне повреде закона, то јест суд није овлашћен, да, у случају да истакнута повреда закона није опредељена, испитује даље садржину захтева, прелазећи на оцењивање коју повреду закона је бранилац имао у виду.

Како бранилац окривљеног М.О., адв. М.Г., у поднетом захтеву за заштиту законитости због повреде закона није определио конкретну повреду закона која је учињена пред првостепеним или апелационим, у овом случају Вишим судом, то по налажењу Врховног касационог суда захтев нема прописан садржај (члан 484. ЗКП).

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је у смислу члана 487. став 1. тачка 3) ЗКП, захтев одбацио јер нема прописани садржај и одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Мила Ристић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.